

Recomanacions de llibres religiosos per a l'any de la pandèmia

Autors per a un Sant Jordi virtual

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

Aquest dijous, 23 de juliol, serà un Sant Jordi molt especial, segurament més virtual que presencial. Sense aglomeracions, sense cues davant els escriptors mediàtics, podria ser l'ocasió per buscar llibres diferents, que no siguin els supervendes ja coneguts, per encarregar aquell llibre de què t'han parlat bé. I si encara no ho tens clar, aquestes són algunes de les novetats en l'àmbit religiós que et poden interessar:

'Èxode i èxtasi en Ignasi de Loiola'. Xavier Melloni

En un moment que ja es comença a preparar el 500è aniversari de l'arribada de sant Ignasi de Loiola a Manresa, que serà el 2022, és molt oportú aquest llibre de l'antropòleg i jesuïta Xavier Melloni. Editat per Fragmenta, amb una clara vocació divulgadora, el llibre sintetitza i contextualitza l'autobiografia que va sorgir de les seves llargues converses amb el jesuïta portuguès Luis Gonçalves da Câmara. Melloni explica la figura de sant Ignasi a través de la seva triple faceta d'heroi, savi i sant. I, naturalment, a través dels seus desplaçaments a Montserrat, Manresa, Barcelona, París, Venècia, Roma... Sense oblidar el seu pelegrinatge interior.

'Esperança després de la Covid-19'. Diversos autors

L'editorial Claret ha convidat 11 autors a reflexionar sobre l'impacte del coronavirus. Són articles des de diferents punts de vista que obren el focus del debat. Hi intervenen Sònia Fuentes, Juanjo Fernández, Jesús Ballaz, Miriam Díez, Peio Sánchez, Enric Benavent, Eduard Ibañez, Margarita

Els llibres de Francesc Torralba, Lucía Caram i Lluís Duch són algunes de les novetats d'aquest Sant Jordi

Bofarull, Josep Otón, Lluís Serra i Tomàs Molina.

'Vivir en lo esencial'. Francesc Torralba

Com serà el dia després de la pandèmia? És l'interrogant que es planteja Torralba i a què intenta respondre en aquest llibre (Plataforma ed.) amb un missatge ètic nítid: "L'essencial es redueix a molt poc. Aquest aprenentatge no l'hem d'oblidar mai. L'hiperconsum és una forma d'alienació tan destructiva com qualsevol altra (...) Podem viure sense aquesta plèiade d'objectes que ens posen a casa, però no sense ingerir aliments, sense hidratar-nos amb freqüència, sense l'estima i el reconeixement dels que estimem, sense la cura dels professionals de la salut...".

'Fils trencats'. Sònia Pau

És la història d'Arrels Fundació, que des de fa més de 30 anys treballa perquè ningú no dormi al carrer. El llibre (Ed. Claret) arrenca un 12 de novembre del 1987, a la Barcelona preolímpica, i els protagonistes són els sensesostre.

'Invulnerables. Una apuesta de éxito contra la pobreza infantil'. Sor Lucía Caram

Aquesta monja dominica és la impulsora, des de la Fundació del convent de Santa Clara de Manresa, del projecte #Invulnerables a favor de la infantesa i en contra de la pobresa, que ha rebut el suport de la Fundació La Caixa, la Generalitat i el FC Barcelona. El llibre (Plataforma Editorial) de Lucía Caram dona veu a les famílies que viuen en la pobresa i ex-

plica, amb l'entusiasme que la caracteritza, un projecte a què ens convida a afegir-nos.

'Als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense'. Montserrat Coll i Aureli Ortín

Com tantes altres coses, també els 25 anys del "concili català" ha quedat eclipsat per la crisi sanitària. I això justifica encara més aquest volum (Ed. Claret), aparegut al gener, on els autors recullen les opinions de fins a 67 participants en aquelles jornades, que van suposar un revulsiu per a l'Església catalana. I, com s'observa, les seves conclusions encara tenen plena vigència. També s'hi recullen les queixes per les resolucions que no s'han dut a terme (des de la número u sobre la sol·licitud dels més pobres fins

a la 142 sobre la personalitat jurídica de la Tarraconense o les que es referien a la poca participació dels laics i les dones.

'Parlar de Déu, parlar de l'home'. Lluís Duch

La Fundació Joan Maragall i Vienna Edicions acaben de publicar una selecció d'articles que l'antropòleg i monjo de Montserrat Lluís Duch va escriure per a la revista *Qüestions de Vida Cristiana* entre el 1968 i el 2008. Com assenyala Antoni Bosch-Veciana, en una documentada introducció, són onze articles que "estan a l'altura de moltes obres de pensadors europeus del seu moment". La lectura d'aquests textos, escrits des de Montserrat, permeten acostar-se al pensament de Lluís Duch i al seu itinerari espiritual i intel·lectual. Del mateix autor és *Conceptes fonamentals d'antropologia i religió* (Fragmenta Ed.), a càrrec d'Ignasi Moreta.

'Arqueologia bíblica'. Pedro Caballo Morales

Hi ha proves del diluvi universal, la torre de Babel o l'èxode d'Egipte? A aquesta mena de preguntes intenta respondre aquest llibre (ed. Almuzara) acostant-se a la Bíblia a través de l'arqueologia.

'La mandra'. Oriol Quintana

Molt adequat per als dies de tedi estiuenc. Forma part de la sèrie *Pecats capitals* (Fragmenta ed.) que ha aparegut l'últim any. Vici (o virtuts) que transcendeixen el vessant cristià. "La mandra -diu l'autor-, les ganes de no fer res, ens obren l'espai interior". Completen la sèrie: *L'avarícia* (Oriol Ponsatí-Murlà), *L'enveja* (Marina Porrás), *La gola* (Adrià Pujol), *La luxúria* (Anna Punsoda), *La ira* (Raul Garrigasseit) i *La superbia* (Jordi Graupera).

DES DE LA DIÒCESI

Joan Josep Omella

Un encàrrec preciós

La gran família de l'Església ha fet públics els números. És un fet que ja és habitual des de fa vuit anys. És un exercici de transparència davant de totes les persones que col·laboren a desenvolupar la missió de l'Església i davant de tots els ciutadans del nostre país.

Es bo saber i ensenyar què fa un amb els recursos que rep. És convenient i és saludable retre comptes de la tasca feta en cada exercici. Ens ajuda a tots. Us animo a accedir al resum de l'informe elaborat per la consultora internacional PriceWaterhouseCoopers (PWC) que trobareu publicat al lloc web de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

L'Església ha rebut del mateix Jesucrist un encàrrec preciós. Som portadors d'una realitat que ens sobrepassa.

J.J. OMELLA, cardenal arquebisbe de Barcelona

Sí, en efecte, com diu sant Pau, portem el misteri de Déu en gerres de terrissa (cf. 2 Co 4, 7).

Ja sabem que som imperfectes, que ensopeguem fàcilment amb la mateixa pedra, que no sempre som coherents amb el testimoni que hem rebut de Jesucrist; però, tot i això, no perdem l'esperança ni les ganes de seguir sent fràgils instruments de Déu al servei de la humanitat.

Hem aollit amb gran fe i amor la invitació de Jesucrist a anunciar l'esperança que brolla de l'Evangeli, a oferir al món un camí exigent, però que és capaç de donar sentit ple a l'existència d'una persona. Déu ens ofereix acollir el seu amor, descobrir la nostra condició de fills i filles estimats. I, si som fills, aleshores, cadascun de nosaltres som germans.

Per tot això, els catòlics som cridats a ser transmissors d'esperança i generadors de cohesió social al món i, de ma-

nera particular, al nostre país, afligit pels efectes d'una pandèmia que està provocant una profunda crisi social i econòmica.

La gran família que és l'Església, a més d'anunciar Jesucrist i convidar a la trobada personal i comunitària amb Ell, fa una gran labor social a peu de carrer. L'última dècada els centres so-

Administració, sector privat i institucions religioses han de treballar coordinats, evitar duplicitats i sumar recursos

cioassistencials gestionats per l'Església han augmentat un 71%. De fet, segons indica la memòria anual d'activitats de la CEE, el 2018 vam atendre 4,1 milions de persones en domicilis i hospitals. De manera que pràctica-

ment un 10% de la població espanyola va rebre algun tipus de servei de l'Església.

L'educació en institucions de l'Església, per esmentar un altre exemple, té un pes important en la societat. Un de cada quatre alumnes va a un col·legi concertat catòlic. La nostra acció educativa ha col·laborat amb les arques de l'Estat i ha generat un estalvi de més de 3.500 milions d'euros a l'administració pública.

Aquest és el gran repte que tenim al davant amb la crisi econòmica i social que se'ns acosta: treballar de manera coordinada, sumant recursos i evitant duplicitats entre l'administració, el sector privat i les institucions socials i religioses, entre les quals hi ha l'Església.

Demaneu al Senyor amb insistència que mogui els nostres cors perquè la meta de la feina conjunta pel bé comú sigui eficaç i eficient.